

undergivet godkendelsesordningen og øget anvendelse af generelle regler. Efterhånden som planlægningen af lokaliseringen af særlig forurenende virksomheder gennemføres og udbygges må det endvidere forventes, at de miljømæssige konflikter omkring disse bliver begrænset.

Selv kortvarige, ulovlige udledninger af forurenende stoffer, f. eks. til vandløb, søer og havet, kan bevirke, at den positive virkning af den fortløbende indsats i miljøbeskyttelsesarbejdet forsvinder. De senere års erfaringer viser, at der er behov for en betydelig forøgelse af indsatsen med hensyn til *tilsyn og kontrol*. På dette felt finder miljøministeriet det ikke hensigtsmæssigt at foreslå væsentlige ændringer i myndighedsstrukturen. Men der må stilles visse mindstekrav til tilsynsarbejdet. Der kan vise sig et stigende behov for, at kommunerne tager initiativ til at etablere et samarbejde på dette felt.

Det må desuden ikke kunne betale sig at overtræde miljøbeskyttelsesloven, og miljøministeriet har etableret et samarbejde med anklagemyndigheden og tilsynsmyndighederne med dette for øje.

Om omkostninger og ressourceindsats:

Omkring 1 pct. af bruttonationalproduktet bruges til miljøbeskyttelse. Omkostningerne til traditionelle serviceforanstaltninger som kloakering og affaldsbortskaffelse udgør halvdelen heraf. En fjerdedel af de samlede udgifter skyldes nye krav, der er kommet til i løbet af 1970'erne. Der er kun tale om en marginal påvirkning af samfundsøkonomien. Princippet om at »forurenere betaler« er grundlæggende for miljøbeskyttelsen. For at lette overgangsproblemer og tilskynde til udvikling af ny, mindre forurenende teknologi, er der etableret visse tilskudsordninger. I de første 5 år efter lovens ikrafttræden har myndighederne behandlet over halvdelen af industrivirksomhederne i forbindelse med konkrete sager. Når der stilles krav til virksomhederne, sker der iøvrigt en afvejning mellem miljøhensyn og andre hensyn, bl.a. de omkostninger, som kravene medfører for virksomhederne, og virkningen på virksomhedernes beskæftigelse og valutaindtjeningen.

Der er ikke grundlag for at antage, at miljøkravene medfører en generel svækkelse af konkurrenceevnen overfor udlandet. Beskæftigelsesvirkningen svarer til, hvad der i gennemsnit er gældende for de øvrige investeringer i samfundet. Visse foranstaltninger, f.eks. støjisolering og restaurering af søer og vandløb er velegnede som beskæftigelsesforanstaltninger. Miljøbeskyttelsen indeholder desuden væsentlige vækstfremmende elementer i form

af teknologisk innovation og eksport af anlæg til forureningsbegrænsning.

Sammenfattende konklusion:

Med miljøbeskyttelsesloven blev der indført en ny myndighedsstruktur, hvor beslutningerne hovedsagelig træffes af de folkevalgte amtsråd og kommunalbestyrelser. Der er inden for denne struktur gjort en væsentlig indsats, og der kan konstateres positive resultater på mange områder. Men der er fortsat miljøproblemer, der skal løses.

Den økonomiske krise må ikke føre til en tilsidesættelse af grundlæggende hensyn til de fysiske omgivelser. Det er fortsat vigtigt at lægge stor vægt på miljøbeskyttelsen, men man må hele tiden være opmærksom på prioriteringen af ressourceindsatsen.

De besparelser, der gennemføres på visse områder f.eks. med hensyn til kloakanlæg, øger mulighederne for, at der kan sættes ind på andre områder i den offentlige sektor.

Der vil som helhed betragtet ikke være behov for en øget ressourceindsats i miljøbeskyttelsen fra den private sektors side. Den teknologiske udvikling gør det efterhånden lettere for erhvervslivet at tilgodese miljøkravene. På en række felter kan indsatsen spille sammen med bestræbelserne på at genoprette den økonomiske balance.

3. Oversigt over lovforslagets hovedindhold

Som det fremgår ovenfor har miljøbeskyttelsesloven fungeret som en god ramme for miljøbeskyttelsesarbejdet, og mange af de initiativer, som er påkrævet i de kommende år, kan også gennemføres inden for denne ramme. Der er derfor ikke behov for ændringer i lovens grundlæggende principper ved denne revision.

Den offentlige debat og erfaringerne med loven har dog vist, at der er behov for visse ændringer.

3.1. Ændring af reglerne om miljøankenævnet. (§ 1, nr. 36-38)

Miljøankenævnet blev oprettet ved miljøreformen for at sikre en uvildig efterprøvelse af myndighedernes afgørelser. Nævnet er den sidste administrative instans i en række betydningsfulde sager efter loven.

Lovforslaget indebærer en bredere sammensætning af miljøankenævnet, men ikke nogen afgørende ændring i dets karakter.

Det er fortsat et krav til beskikkede medlemmer af miljøankenævnet, at de udpeges på grund af